

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Toldvæsenets Organisation og Lønningsforhold ordnedes ved Lov af 11te Marts 1851. Det har imidlertid ikke kunnet være andet, end at Forholdene i den mellemliggende Tid paa mange Punkter have maattet bevirke Forandringer i det ved hør Lov fastsatte. Affæet fra den for Toldbetaten som for andre Embedssetater senere indrømmede Forbedring i Lønningen ved det gjentagne Gange bevilgede midlertidige Lønningsstillæg, skal herved saaledes henvises til de Forandringer i Lovens Detailbestemmelser, der maatte være en Folge af det senere end Loven indtraadte Vortfald af Consumtionen i Kjøbenhavn og af Strømtoldens Ophævelse, hvorved Toldpersonalet i Nyborg og Fredericia overgik paa det almindelige Toldbudget, og navnlig til dem, der ere bevirkede ved det i den mellemliggende Aarrække stærkt tiltagne Handelskræve, hvorved Toldvæsenets Forretninger ere blevne meget betydelig forøgede, og talrigere Kræfter blevne nødvendige, ligesom den deels i Forbindelse hermed deels samtidig indtraadte Forandring af Samfærdselsforholdene i forskjellige Retninger har medført, at en anden Fordeling af Kræfterne end den i 1851 forudsatte er bleven fornøden. Sammenlignes Aaret 1866—67 med Aaret 1852—53, vil det sees, at Indtægterne ere stegne med omtrent 75 pCt. Hensynet hertil har ogsaa bevirket, at der gjennem en Række af Aar ved de aarlige Finantslove er blevet bevilget en Sum til Opsynets Forstærkning, ligesom et Tillæg til de ved Lovten af 1851 fastsatte Contoirholdsvederlag. Hvorledes Toldpersonalet herefter med de samme indrømmede Lønninger for Tiden fordeler sig paa de enkelte Toldsteder i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1851 og de Modificationer samme i Aarenes Lov væsentlig gjennem Finantsbevillingerne have modtaget, samt efter den stedfunde Anvendelse af den til Opsynets Forstærkning bevilgede Sum, er fremstillet paa det vedfølgende Bilag I, hvoraf en klarere og for Oienet mere brugelig Oversigt formeentlig vil fremgaae, end en Anførsel her af de enkelte i hine Lovbestemmelser Tid

efter anden indtraadte Endringer vilde kunne give.

Ligesom Bestræbelserne stedse have været rettede paa at holde Administrationsudgifterne i det Hele paa et saa lavt Punkt som muligt, saaledes har man ogsaa ladet dette være sig magtpaaliggende nu, da der atter er Tale om i en Lov at samle Bestemmelserne for Toldvæsenets Ordning og Lønning under de forandrede og udvidede Forhold. Det ligger imidlertid i vort Lands Beskaffenhed med den meget udstrakte Afgang ad Søveien og i den fra gammel Tid med Hensyn til Vareindførselen stedfindende Ligestillelse af alle Søfjæstæder, at der maa have et ikke ringe Antal Kræfter til Naadighed saavel i de høiere som i de lavere Stillinger til Oppebørselen af Toldafgifterne. Da det nu derhos turde være klart, at Statskassens velforstaaede Interesse tilliger, at de Mænd, hvem Varetagelsen af Forretninger, som ere forbundne med denne Oppebørsel af en af Statskassens største Indtægtsposter, er betroet, og hvis Iver og Nedelighed derfor ere af Betydning, ikke i pecuniær Henseende ere stillede ubelødigt ligesoverfor de stigende Livsfornøden, ville Udgifterne ved Toldbetatens Lønning ikke kunne holdes paa noget ganske lille Tal. Idet man imidlertid har troet at burde stræbe hen til, at dette Tal ikke blev større end det, der nu repræsenterer de paa gjældende Udgifter, har man i nærværende Lovforslag i det Væsentlige holdt Lønningerne paa det samme Punkt som hidtil, med Indbegreb af det midlertidige Lønningsstillæg, idet man dog har søgt at skaffe Midler til at hjælpe paa navnlig de lavere Lønninger, deels ved at formindste enkelte af de større, deels ved at indskrænke Antallet af Embedsmænd, saavidt foreneligt med Forholdene, og endelig ved i Almindelighed at normere et ringere Antal Toldassistenter ved Toldstederne, men derimod forbeholde sig ved Finantsloven at erholde stillet til Naadighed et større Beløb til efter derom fremfat Overflag at skaffe Toldstederne de Kræfter udover de ved Lønningsloven normerede, som der maatte være Brug for.